

Keď dvaja robia to isté, nemusí to byť to isté

Jozef Duháček

12. októbra 2020 ✚ *Spoločnosť* ✚ *Politická korektnosť*

Na Slovensku máme desaťtisíce neziskoviek a mimovládnych organizácií. Vynaložil som isté úsilie, dopátrať sa k presnému číslu, ale nepodarilo sa mi to. Mesežnikov uvádza vo svojej publikácii, že v roku 2014 ich bolo 62 tisíc, počty v ďalších rokoch sa v rôznych zdrojoch rôznia. Venujú sa všeličomu. Od vyrezávania črpákov, cez modrotlač, obnovu hradov a zámkov až po politický lobing a presadzovanie podivných ideológií. Sto ľudí, sto chutí. Každý rok sa tieto organizácie uchádzajú jednak o dve percentá z našich daní a tiež o balík, ktorý rozdeľuje štát. Pripomínam, že to nie sú peniaze, ktoré by zarobil štát. Sú to peniaze od ľudí, ktorí pracujú, aby sa užívali a z platu odvádzajú daň. To sú mlčiaci hrdinovia, tichá väčšina. Neziskovky a mimovládne organizácie sú ako žobráci pri ceste, ktorí naťahujú ruky a drankajú peniaze, ktoré nedokážu zarobiť. A ako žobráci, sú odkázané na milosť a nemilosť rozdáväjúceho. Takto sú nastavené pravidlá. Lenže nie je žobrák ako žobrák a rozdáväjúci podľa všetkého nemá úplnú slobodu rozdať tak, ako sa mu páči.

Minister Krajniak si vraj dovoľil v tomto roku dať z dotácií iba takým organizáciám, ktoré údajne bojujú za tradičnú rodinu. Nevšimol si natiahnutú ruku ušľachtilých mimovládok, ktoré práve proti tradičnej rodinne bojujú presadzovaním mystifikujúcich ideologických konceptov ako rod a samozrejme právo na potrat – vraždu. To je zločinný a trestuhodný akt. Denník SME uverejnil sugestívny článok, ktorý znie, ako by Krajniak schválil dotácie len pre tri stredoveko zmýšľajúce organizácie, blízke Anne Záborskej. Článok je, ako to na SME býva, účelový a manipulatívny a nehovorí celú pravdu. Myslím, že dnes sa tomu hovorí nevyvážený. Na stránkach Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR je rozsiahly zoznam schválených žiadostí o dotácie v roku 2020, a je ich tam 167.

https://www.employment.gov.sk/files/slovensky/ministerstvo/poskytovanie-dotacii/archiv/2020/2020-dotacie-web_zverejnenie_schvalene.pdf

Sú tam domovy dôchodcov, detské domovy, združenia artériosklerotikov, poľovnícke spolky a iné. Premotivovaní liberáli, ktorí cítia, že dnes majú navrch, začali šermovať obvineniami z klientelizmu (Nicholsonová) a chrliť na Krajniaka oheň a síru. Kladiem si otázku, či keď na ministerstve sedela Pietruchová a dotáciu dostala propotratová organizácia Možnosť voľby (v roku 2014), v ktorej kedysi sama pôsobila a teda jej blízka, tiež to bol klientelizmus? Je obdivuhodné, koľko tolerance sa v nich skrýva a ako rýchlo ju dokážu odložiť, keď treba. V nedávnej diskusii okolo Záborskej návrhu zákona sa z liberálnej strany ozývala argumentácia, ktorá sa používa vždy, keď sa predloží nejaký zákon o potratoch – teda, že treba v prvom rade ženám pomáhať, aby na ten potrat nemuseli ísť.

Teraz ju z nejakého dôvodu nepočuť. Ba naopak, keď pár korún dostane materské centrum a linka, ktorá sa snaží ženám v takejto situácii pomôcť, aby nemuseli na ten potrat ísť, tak sa zasa bubnuje do útoku. Liberáli sa síce oháňajú toleranciou, ale sú obdivuhodne netolerantní, pokiaľ niekto má odvahu siahnuť na ich modly – vraždenie nenarodených, sodomiu, či rodové teórie. Žijú v presvedčení, že len a práve oni majú právo niečo požadovať a niečo dostávať, že len ich názory sú správne a ich odborníci tí najodbornejší. A ich

neziskovky majú na dotáciu ten najväčší nárok.

V súvislosti s tým vyvstáva druhá otázka – aspoň z mediálnej prezentácie sa zdá, že na strane „práva na voľbu“, LGBT a genderových teórií je celá umelecká a kultúrna obec, médiá, tlač, zástupy osvietených intelektuálov, vedcov a úspešných podnikateľov a nejaké tie eurá prúdia aj od bohatých filantropov zo zahraničia a tak by človek čakal, že tí dostatočne podporujú svoju vec. Veď proti pokroku stojí len málopočetná hŕstka babiek z vidieka a katolíckych talibancov, všetci ostatní sú za krásny nový svet. Naozaj ide o to, že tých pár tisíc nedostali bojovníci za rodovú rovnosť? Alebo skôr vadí práve to, že ich dostali obhajcovia normálnej rodiny? O sekulárnom štáte sa hovorí, ako o neideologickom a prezentuje sa, ako by bol férový a rovnaký ku všetkým. A to je lož.

Sekularizmus, rovnako ako ateizmus, je ideológia, ktorá má svoje dogmy a idoly a žiarlivo si ich chráni. A preto sekulárny štát nie je a nemôže byť fér ku všetkým. Je fér len k tým, ktorí zdieľajú jeho ideológiu, ostatných potrebuje potlačiť, prípadne zničiť, pretože spochybňujú jeho dogmy. Teda robí presne to, čo vyčíta náboženským štátom. Krajniak, ako minister (služobník) sekulárneho štátu, túto zásadu porušil.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/ked-dvaja-robja-to-iste-nemusi-to-byt-to-iste/>